

NEFREKTOMİ ENDİKASYÖNLARI VE OLGULARIN SEÇİMİ

Nimet YAVİLİOĞLU x

Yılmaz BAYRAKTAR xx

Erbil ERGENEKON xxx

GİRİŞ

Ceşitli nedenlerle nefrektomi yapılmaktadır. Hayati organlardan biri olan, metabolizma, su-elektrolit dengesi üzerinde önemli rol oynayan böbreğin cerrahi olarak çıkarılması nedeni ile vücutta kalan diğer böbreğin yeni duruma adaptasyonu için şüphesiz bir zaman gerekecektir. Ayrıca kalan böbreğin bazı iltihabi bozuklukları evvelce mevcut olduğu taktirde nefrektomi yapılması hususunda cerrahın çok dikkatli düşünmesi, bünyesinde bazı bozuklukları potansiyel olarak saklayan kalan böbreğin vücut regülasyonlarında ne dereceye kadar başarılı olacağını da cerrahın karar vermesi, gereklidir.

Nefrektomi birçok hallerde taş, tümör, perinefritik apse, pyonegroz gibi durumlarda teknik bakımından güçlük arzeder. Girişim şekli üstün bir cerrahi teknigi gerektirmektedir. Bu nedenle böbreğe yaklaşım ve nefrektomi şeklinin seçimi için ameliyat öncesi dönemde olguların iyi değerlendirilmesi gereklidir.

Bu çalışmamızda Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Uroloji Kliniğinde son 10 yıllık süre içerisinde yapılan 248 nefrektomi olgusu ayrıntılı olarak incelenmiştir.

GENEL BİLGİLER

Nefrektomi için kabul edilen indikasyonlar; genellikle; Taşlar, hemoraji, hidronefroz, renal hipertansiyon, pyonefroz, tbc, ektopik böbrek, atrofik pyelonefrit, travma, tümörler, kistler, afonksiyone böbrek, vasküler hastalıklarıdır. Hasta böbrekli bir kimsede, seçilen cerrahi yöntemi, hastalığın tabiatı, böbreklerin fonksiyonel durumu ve hastanın genel durumu etkiler.

xx Aynı Klinik Uzmanı

x Prof. Dr. Ata. Üni. Tıp Fak. Uroloji Kliniği Yöneticisi

xxx Aynı Klinik Uzmanı

NEFREKTOMİ ŞEKİLLERİ

Basit Nefrektomi

Subcapsular Nefrektomi

Redikal Nefrektomi: Böbrek perinefritik yağ dokusu adrenal gland grato fasiası preaortik lenf nodlarını içine alan radikal nefrektomi parankimal veya uroterial renal tümör varlığında endikedir.

Marcellation İle Nefrektomi: Eğer intrakapsüler nefrektomi geniş adezyonlar nedeni ile uygulanamıyorsa marcellation tekniği kullanılabilir

Nefroureterektomi: Renal pelvis veya ureter tümörlerinde nefroureterektomi gereklidir. Bazı ürolojistler ilerlemiş ureterorenal Tb.c ve ilerlemiş hidroureteronefroz (özellikle reflu var ise) tedavide nefroureterektomiyi tavsiye ederler.

NEFREKTOMİ KOMPLİKASYONLARI

Renal cerrahiye ait operatif ve postoperatif komplikasyonlar mevcut patolojiye uygulanan yönteme ve kullanılan teknike bağlıdır.

Operatif Komplikasyonlar: Renal parankimadan kanama, bir tehlikedir. Barsakların zedelenmesi çok nadirdir, Caval yaralanma olabilir.

Karaciğer pankreas ve dalak yaralanması husule gelebilir.

En sık rastlanan ameliyat sonrası komplikasyon yara enfeksyonu enfeksiyonudur.

GEREÇ VE YÖNTEM

Son 10 yıl içerisinde Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültemiz Üroloji Kliniği'nde nefrektomi yapılan 248 olgunun tıbbi, cerrahi yönden değerlendirilmesi yapılmıştır. Bu dönemde kliniğimizde nefrektomi yapılan olguların tamamı ilerde izah edilecek yönlerde değerlendirilmeye tabi tutulmuştur. Olgularla ilgili veriler, şikayet ve süreleri, yaş grupları, ve hastalıklara göre dağılımı, hastalıkların taraf vs kesi şekli, ameliyat sonrası yatış süresi komplikasyon ve sonuca ait bilgiler değerlendirilmiştir.

B U L G U L A R

Hastaların % 58 böğür ağrısından % 14 ü böğür ağrısı ve kanlı idrar % 5 i böğür ağrısı ve bulanık idrar % 1 i böğür ağrısı ve sızılı idrar, % 19 u böğür ağrısı ve böğürde şişlik, % 4 ü ise böğürde şişlik şikayeti ile kliniğimize baş vurmuştur.

Nefrektomi Vakalarının Hastalık, Cinsiyet ve Yaş Gruplarına Göre Dağılımı

Yaş Gurupları ve Cinsiyet	0-10	11-20	21-30	31-40	41-50	51+	Toplam dağılım	Toplam Nisbi Dağılım
Hastalık	K	E	K	E	K	E	K	E
Böbrek Taşları	3	7	6	3	11	7	11	3
Hipernefroma		1	1	4	3	3	7	4
Wilms	10	7					10	7
Pelvis Renalis tüm			1	1	1	1	1	3
Pyonefroslar	2		1	1	2	1		1
Taşlı pyonefroz		2	5	2	2	5	3	1
Taşlı hidronefroz		2	1	2	2	2	2	1
Hydronefroz	2		1	2	1	2		2
Kist hid.		2	1	1	1		4	1
Böbrek Kistleri		1		2		1	1	4
Travmalar	1	1	7	1	4	2		1
Hipoplazik böb.		1	2	1	4	2		1
Ektoblik böbrek		1		2		1	1	4
Afonsiyone böb	1		1	2		1	1	3
Taşlıhydropyonefroz	2	3	4	2	6	2	3	1
Hydropyonefroz	5	3	2	2	3	2	3	
TOPLAM	10	23	18	28	18	30	33	30
							12	26
							15	95
							152	247

Hastaların % 74'ünden fazlası bir seneyi aşan bir şikayet süresinden sonra kliniğimize baş vurmuşlardır. Zamanında baş vurmuş olanların oranı çok az olup ancak % 15 kadardır. 10 yıllık süre içerisinde hastahanemizde nefrektomi yapılan 248 olgudan 96 kadın' 152'si erkektir. Tüm hastalar yaş guruplarına göre hemen hemen eşit dağılımı göstermektedir.

Nefrektomiye neden olan patolojiler 0 yaştından 40 yaşına kadar bir artış, 40 yaştan sonra ise bir azalma olduğu görülmektedir.

Böbrek taşları dolayısıyle yapılan nefrektominin bütün olgulara oranla % 8 i kadar % 17 ise erkek olduğu saptanmıştır. Hipernefroma nedeni ile tüm olguların % 5 i kadın, % 6 si erkek; Wilms tümörü nedeni ile % 4'ü kadın, % 3 ü erkek, Pelvis renalis tümörü bütün olgulara oranla % 0,4 kadın, % 1 i erkektir. Piyonefrozların % 2 si kadın, % 2 si erkek; taşlı piyonefrozda % 4 ü kadın, % 4 ü erkek; taşlı hidronefroz sebebiyle % 1 kadın % 2 erkek; kist hidatik % 2 si kadın, % 0,4 erkek; travmalar % 0,4 kadın, % 6 si erkek; hypoplazik böbrek % 2 kadın, % 2 si erkek; ektobik böbrek kadın nisbeti % 0, erkek nisbeti % 1. Afoksiyone böbrek erkek % 1, kadın % 1; taşlı hidro pyononefroz kadın % 4, erkek % 6; hidropyonefroz % 3 ü kadın, % 5 i erkektir.

Ameliyat sonu komplikasyon 34 olguda saptanmıştır. Bunlardan 27 si yara enfeksiyonu, bir olguda barsak fistülü ve hipovolemik çok, 2 olguda kalp yetmezliği, 3 olguda yara yerinde fistül, 1 olguda pnömoni görülmüştür.

T A R T I Ş M A

1972 de Hacettepe Tıp Fakültesinde yapılan benzer araştırmada (9) nefrektomi nedenlerine göre değişik oranlarda şikayetler saptanmıştır. Örneğin; böğür ağrısı, Wilms Tümöründe % 14,8 hipernefromada % 25, ureterovezikal darlıklarda % 25, böbrek kistlerinde % 42, pelvis renalis tümöründe % 12,5 Nöroblastomada % 22,2 Ureteropelvik darlıkta % 55,5 gibi oranlardır. Ancak her iki çalışmada da şikayetin çokluk sırası birbirine uymaktadır. Hastalarımızın % 50 den çoğu şikayet başlangıcından 6 ay ve daha fazla zamandan sonra doktora baş vurmuştur. Lenk S. ve arkadaşları 257 böbrek tüberklozlu olgunun incelenmesinde, şikayet sürelerinin 3 yıldan uzun olduğunu saptamışlardır. (11) Hastaların gerek mutlak gerekse yüzde itibariyle erkeklerin sayısı kadınlara göre daha fazladır.

R. Gayet, H. Curtillet, 88 böbrek kanserli olgunun incelenmesinde, 58'inin erkek, 30'unun kadın olduğu saptamışlardır. (10) Diğer bir seri incelemede ise, 257 olgunun 157'si erkek, 103'ü kadındır.

Nefrektomi nedenlerimizden çoğunluğunu böbrek taşları ve enfeksiyonlar teşkil etmektedir.

Campbell, Glenn ve Boyce'nin (3,5,6) Floks, nefrektomi nedenleri olarak belirledikleri hastalıklar arasında kist hidatik bulunmamaktadır. Ancak Türkiye-

de yapılan benzer çalışmada kist hidatik nedeniyle de nefrektomi yapılmıştır. Ayrıca çok nadir rastlanan ve tek olgu olarak saptanan böbrek lipomu, nefrektomiye neden olarak, başka kaynaklarda bulunamamıştır.

Hipertansiyon ve atrofik pyelonefritik böbrek nedeni ile nefrektomi yapılan 3 olgumuz olmuştur. Toralan Tambunan, ICH Wila Wirya ve Bombang Madiyon 1969 da yaptıkları araştırmada çocuklarda görülen hipertansiyon olguların bir çoğunun sebebinin böbrek hastalıkları olduğunu müşahade etmiştir. Barker ve Waltters (1940) tek taraflı kronik atrofik pyelonefrit ile tedavisinde kan basıncının normal seviyeye düşüğünün görüldüğünü bildirmektedirler (14). Tambuan ve arkadaşlarının atrofik pyelonefrit nedeniyle nefrektomi yapılan hastalarda pyürü oranının fazla olduğunu belirtmişlerdir. Pelvis Renals tümörü olan 3 olguda hastalığın hepsi solda görülmüştür.

Ölüm ise % 1 oranında olup ve ameliyat sonu, yara enfeksiyonu, barsak fistülü kanama ve hipovolemik şok gibi komplikasyonların olduğu saptanmıştır. Komplikasyon olarak en çok rastlanan yara enfeksiyonu, bizim hastalarda da ilk sırayı almaktadır.

S O N U Ç

Çalışmamızı. 10 yıllık süre içinde kılıngımıza baş vuran ameliyat öncesi yapılan muayene ve tetkiklerinden sonra nefrektomi uygulanan 248 olgu çeşitli yönleriyle incelenip bazı sonuçlar çıkarılmıştır.

Serimizdeki 248 olgunun 152 si erkek, (% 61). 96'sı kadından. Hastaların % 58'inin böğür ağrısı şikayetiyle başvurdukları ve müracaat edenlerin % 74'den fazlasının bir yılı aşkın süreden beri yakınmalarının olduğu saptanmıştır. Ancak zamanında müracaat halinde nefrektomiye gerek olmadan başka yöntemler ile tedavi edilebilecek olgular bulunabilirdi. Halkımızın sosyo ekonomik durumunun, tecikme ve sağlığına vermiş olduğu önemle ilişkili olduğu kanısındayız.

Görlüyor ki en çok böbrek taşları ve enfeksiyon nedeni ile hastalar böbreklərini kaybetmektedirler. Ayrıca yabancı kaynlarda rastlanamayan kist hidatikinde bizim bölgemizde böbreğin alınmasına neden olduğu görülüyor.

Birinci derece de neden olan böbrek taşlarının orta yaş hastalığı olduğu ve nefrektominin en çok görüldüğü 30-40 yaş grubu ile ilgisi açıktır.

S U M M A R Y

THE INDICATION OF NEPHRECTOMY and THE SELECTION OF THE CASES

In our study carried out at the urology clinic of the school of medicine, Ataturk University, Erzurum 248 nephrectomy cases have been discussed and evaluated

before the operations, in the last 10 years and then the patients are operated postoperative developments reviewed. It has been decided that if the general nephrectomy causes compared with the ones in other literatures, the calculi and the infections have the priority in our study and these have closely been related with socio-economic states of the regional people.

The cases have been properly selected and the consequences are obtained with respect to the relevant operative techic.

KAYNAKLAR

- 1- ZEREN, Zeki.: Anatomi, İstanbul Tıp Fakültesi Yayınları, İsmail AKGÜN Mat., İstanbul, 1959, s. 755-758.
- 2- KORKUD, Giyas.: Üroloji, İstanbul Tıp Fakültesi Yayınları, İstanbul, 1965, s. 3-4, 211.
- 3- CAMPBELL, Meredith, F. and HARRISON, J. Hartwell.: Urology, Third Edition, London, 1970, pp. 1-12, 469-2173-2178.
- 4- GÜNALP, İhsan: Modern Uroloji, Ankara Tıp Fakültesi Yayınları, Sayı: 297, Ankara, 1973, s. 345-346
- 5- GLEEN, James. F., BOYCE, William. H.: Urologic Third Edition, North Carolina 1975' p. 48-70.
- 6- FLOCKS, R. H., CULP, David A.: Surgical Urology Third Edition, Chicago, 1972, p. 62.
- 7- HAMBURGER, Jean, and et al.: Nefrology, London and Toronto, 1968, p. 1295.
- 8- SMITH, Donald R.: General Urology, 7 Edition, San Francisco, California, 1972, p. 1-14.
- 9- AYDIN, İrfan.: Klinikte yapılan 375 Nefrektomi olgusunun Klinik ve Patolojik Yönden Değerlendirilmesi, Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Uroloji Bölümü, Uzmanlık Tezi, Ankara, 1972 s. 47-51.
- 10- GAYET, R. et., al.: Nefretmoy in Kidney Camer Report of 88 Cases, J. Urol. Nephrol (Paris), 80-126-34, jan. Feb, 974.
- 11- LENK, S. et., al.: Nefrectomy in Urogenital Tuberculosis, Z. Urol Nephrol, 67 (6): 643-77, My 1974.
- 12- WIGGER, W. et., al.: Indication for Uninephrectomy in Hypertension and Pyelonephritic Kidney Cirrhosis, Werh, Dtsch, Ges inn Med. 79: 796-7. 1973.

- 13- TOMBONAN, T. et., al.: Hipertension and Chronic Atrophic Pyelonephritis. Result of Nephrectomy, Paediatr. Indones, 13: 302-9' Novi 973.
- 14- BAKKER, N. and WALTERS, W.: Hipertension and Chronic Atrophic Pyelonephritis. Result of Nephrectomy, j. Amer. med. Ass. 115: 912 (1940).
- 15- EMMET, J. L. ALVACEZIERENO, J.J., and MC. DONALD, J.R.: Atrophic Pyelonephritis versus Congenital Renal Hypoplasia, j. Amer. Med. Ass. 148: 1470 (1952).
- 16- GOLDBLATT, H., LYNCH, J., HANZAL, R.F. and BUMMERRVILLE, W. W.: Studies on-Experimental versus Hypertension. 1. The Production of Persistent Elevation of Systolic Blood Pressure by Means of Renal Ischemia. j. Exper. Med. 59: 347 (1934). Cited from SCHIFT et., al., 1973.
- 17- VIARD, H. et., al.: Arteriovenous Fistula, of the Right Renal Pedicle Following Nephrectomy, Chirurgic, 99: 811-4 13 Nov. 1973.
- 18- DE WOLF, W.: Postnephrectomy Arteriovenous Fistula, Min. Med. 56: 680-1 aug. 1974.
- 19- HIGGINS, George, A.: Orr's Operations of General Surgery, Foruth Edition London, Toronto, 1968, p. 784-789.
- 20- CROXTON, Cowden Klin.: Applied General Statistics, 3. Edition. U.S.A. 1967, p. 537-65.